

להלן דיווחו של הרן – מאמן הנבחרת:

"יצאנו למשחק חוץ קשה נגד אס"א חיפה בידיעה שניצחון שני העונה על הנבחרת החיפאית יקפיץ אותנו קדימה לעבר המקום השני ויוציא אותם מהמירוץ.

פתחנו את המשחק לא טוב, כשעד 2 דקות לתום המחצית החיפאים עלו ליתרון ובכל פעם נאלצנו לרדוף אחריהם ולהשוות פעם אחר פעם את התוצאה. ואז ממש לפני תום המחצית כבשנו לראשונה במשחק שער יתרון.

מאותו רגע פתחנו פער והגדלנו את היתרון עד כדי סיום המשחק בתוצאה 10-7 לטובתנו.

הקבוצה כולה בלטה בגיבושה והחבר'ה נלחמו במובן הספורטיבי של מילה.

בלטו במשחק שוערנו גבה הקומה (1.60 מ'!!!!) **גסאן אלהאזן**, והשחקן הכי קליל על המגרש **יועד אברג'ל**.

למשחק הבא, נגד מוליכת הטבלה קבוצת נחלת יצחק ת"א בחוץ, יצאנו בהבנה שרק ניצחון ישאיר אותנו

בתמונת המקום השני, שמוביל לפליאוף העליון ומשחקי הגמר של ליגות הפוטסל.

גם למשחק הזה עלינו שאננים, אך ההבדל הוא שהפעם הקבוצה שעמדה מנגד לא מצמצמה. הם רצו לנצח

את המשחק הזה יותר מאתנו, וכך היה. כשכבשנו את השער הרביעי הייתה תחושה שאולי ניתן לעשות

פה משהו אך זה כבר היה מאוחר מידי וכך נחתמה התוצאה - הפסדנו 4-7.

כחלק מרצף המשחקים פגשנו את הקבוצה, שמדורגת במקום השני בליגה - אס"א טכניון.

זה היה המשחק שסטר לנו בפנים.

סטר לנו, לא בגלל שאנו יהירים, שחצנים או מתנשאים. סטר לנו כדי להעיר אותנו ולהבהיר לנו

שהפוטנציאל עוד לא מומש ושדרך ארוכה עוד לפנינו.

את המחצית פתחנו לא רע, ולאחר שנקלענו לפיגור התעשתנו די מהר והשווינו את התוצאה, ועל סף

השריקה למחצית ספגנו שער מיותר.

במחצית השנייה ספגנו עוד שני שערים וכבשנו אחד נוסף. מה שחתם את התוצאה 2-4 לטכניון.

המשחק האחרון היה לפרוטוקול מבחינת הליגה אבל מבחינתנו זה היה משחק משמעותי מאוד.

משחק נגד נבחרת רופין, שבסיבוב הקודם השפילה אותנו 1-7, משחק שיקבע את המיקום הסופי שלנו

מטבלה (מקום שלישי או רביעי) ומשחק שבעצם ישקף איזה אופי יש לנבחרת שלנו.

למשחק הזה הגענו בסגל חסר מאוד, עם 6 שחקני שדה ושני שוערים.

פתחנו נהדר ועלינו ליתרון 0-2 מהר מאוד. עם תחילת המחצית השנייה רופין השלימו ויצרו שיוויון 2-2. אך **בן אניסימוב ואור פלד** כבשו מהר והחזירו את היתרון. 2-4 לוינגייט. כשהשעון מראה פחות מ-2 דקות לסיום המשחק ספגנו את שער השיוויון של רופין...שוב...ואין ספק שלחזור פעמיים במשחק מפיגור של 2 שערים זה מרשים מאוד. 4-4.

אבל הדקה וחצי הבאות אולי שיקפו הכי טוב את הנבחרת של השנה:

לוחמים, שאפתנים, לא מרימים ידיים, לא חשים נחותים בשום סיטואציה, לא מוותרים עד הרגע האחרון.

רופין שיחקו עם שוער, שהוא שחקן, מה שאמר שהם תקפו ורצו אף לבצע מהפך ולנצח את המשחק. אבל אנחנו שמרנו על השער ותקפנו בחזרה. וכשנותרו 10 שניות למשחק **גל בר נוי**, השחקן ו'הבוהן המרצדת', חילץ כדור בסמוך לרחבה שלנו והניף את הרגל לבעיטה שיש יגידו שהייתה יומרנית, אך הכדור פגש את המשקוף ומשם ישר אל רגליו של מי אם לא **בן אניסימוב** שמחצי מטר כבר לא יכל להחמיץ (תודה לאל) - 4-5 לוינגייט!!!!!!

ניצחון ענק שבאמת משקף עונה שלמה!!!

קצת סטטיסטיקה (לא עם אורלי פוקס) לפני הדבר הכי חשוב:

1. הקבוצה כללה 14 שחקנים פעילים שמתוכם 3 שוערים ו11 שחקני שדה.

2. כולם היו שותפים לפחות פעם אחד במשחק ליגה (40 דק').

3. לקבוצה שחקנים מכלל שנות הלימוד א' עד ד'

4. הקבוצה כבשה השנה 51 שערי זכות שמתחלקים בין 9 שחקנים שונים.

4.25 שערים למשחק.

5. הקבוצה סיימה את העונה עם 6 ניצחונות, 5 הפסדים ותיקו אחד.

6. הקבוצה סיימה את העונה במקום השלישי

לדבר החשוב ביותר

אנחנו רוצים להודות לקהל הנפלא שליווה אותנו במהלך העונה, וגם בטורניר באילת.

אין ספק שבלעדיכם זה היה נראה אחרת לגמרי ומרגיש פחות משמעותי.

נשמח אם תמשיכו ללוות אותנו גם בעונה הבא. תודה רבה!!!!"

כתב: הרן אלגרישי, מאמן נבחרת קטרגל בנים